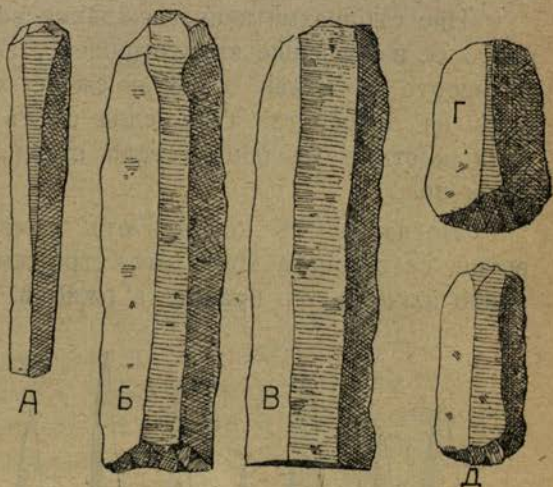

пр.). Най-важниятъ материалъ е билъ камъкътъ, затова тази епоха се нарича *каменна епоха*.

Като разкопаваме пещеритѣ, подобно на тази, за която сега говоримъ, намираме изобилни останки отъ т. н. материалъ на култура на нѣкогашния човѣкъ. Виждаме, съ какви сѣчва си е служилъ и отъ какво ги е изработвалъ, какъ си е задоволявалъ нуждитѣ и пр. и пр. Но край тѣзи находки попадатъ и такива, които ни подсѣщатъ за нѣкои нѣща изъ духовния животъ на далечнитѣ ни прадѣди.

Така, въ нашата пещера, която разкопахме, се намириха две костени идолчета. Нѣма съмнение, че това сж домашни божества, които сж притежавали силата да пропжждатъ злитѣ духове и болеститѣ — нѣщо, което вѣрватъ и днесъ много отъ полудивитѣ племена. Подобни идоли тѣ държатъ въ жилището си, или ги носятъ окачени на шията си като амулети (муски).

Намѣри се по-нататъкъ една гривна, изрѣзана отъ черупка, а така сжщо червена боя (хематитна охра), употребявана за багрене на тѣлото. Значи, тия полудиви хора не сж били чужди на суетата. Съ гривни отъ черупки, съ бои и пр. тѣ сж искали да украсятъ тѣлото си, и съ това да привлѣкатъ вниманието на другитѣ;

Обр. 3. А—В. Ножове. Г—Д. Стѣргалки отъ кремъкъ